

Förordning om särskilt anställningsstöd;

utfärdad den 1 februari 2018.

Regeringen föreskriver följande.

Inledande bestämmelser

1 § Denna förordning innehåller bestämmelser om det arbetsmarknadspolitiska programmet särskilt anställningsstöd.

Förordningen är meddelad med stöd av 8 kap. 7 § regeringsformen.

2 § Syftet med programmet är att stimulera arbetsgivare att anställa personer som har svårt att få ett arbete utan särskilt anställningsstöd och bidra till att stärka deras ställning på arbetsmarknaden.

Allmänna bestämmelser om arbetsmarknadspolitiska program finns i förordningen (2000:628) om den arbetsmarknadspolitiska verksamheten.

En anvisning till särskilt anställningsstöd får kombineras med utbildning eller andra insatser i syfte att stärka den enskildes ställning på arbetsmarknaden på längre sikt, om den enskilde är i behov av det och om det i övrigt är lämpligt.

3 § En anvisning till programmet avser

1. särskilt anställningsstöd i form av introduktionsjobb, eller
2. särskilt anställningsstöd i form av extratjänst.

Inom programmet lämnas ekonomiskt stöd till en arbetsgivare som anställer en person som anvisats till programmet. Särskilt anställningsstöd i form av extratjänst kan endast avse anställningar inom sådana verksamheter som framgår av 23–27 §§. Särskilt anställningsstöd i form av introduktionsjobb har inte någon sådan begränsning.

En arbetsgivare som får stöd eller bidrag för en kostnad med stöd av andra bestämmelser kan endast få ekonomiskt stöd för samma kostnad enligt denna förordning, om det är särskilt föreskrivet.

Arbetsökande som får anvisas till särskilt anställningsstöd i form av introduktionsjobb

4 § En anvisning till särskilt anställningsstöd i form av introduktionsjobb får göras

1. för den som deltar i jobb- och utvecklingsgarantin,

2. för den som har fyllt 20 år, som deltar i jobbgarantin för unga och som har deltagit i jobbgarantin för unga i sammanlagt minst 200 dagar som det kan lämnas ersättning för, och

3. för den som är nyanländ invandrare och uppfyller förutsättningarna i 5 §.

5 § De nyanlända invandrare som får anvisas till särskilt anställningsstöd i form av introduktionsjobb är de som har fyllt 20 år och

1. är anvisade till det arbetsmarknadspolitiska programmet etableringsinsatser för vissa nyanlända invandrare enligt förordningen (2017:820) om etableringsinsatser för vissa nyanlända invandrare,

2. är arbetslösa och anmälda som arbetssökande hos Arbetsförmedlingen och någon gång under de senaste 12 månaderna har varit anvisade till detta program, eller

3. är arbetslösa och anmälda som arbetssökande hos Arbetsförmedlingen och inom de senaste 36 månaderna har beviljats

a) uppehållstillstånd enligt

– 5 kap. 1, 2, 3, 3 a, 4 eller 6 § utlänningslagen (2005:716) eller motsvarande äldre bestämmelser,

– 12 kap. 18 § utlänningslagen,

– 21 eller 22 kap. utlänningslagen, eller

– 13 § lagen (2016:752) om tillfälliga begränsningar av möjligheten att få uppehållstillstånd i Sverige, eller

b) uppehållskort i egenskap av familjemedlem till en EES-medborgare efter ansökan enligt 3 a kap. 10 § utlänningslagen.

Vid tillämpning av bestämmelsen om tidsperioder i första stycket 3 ska det bortses från tid när den som ska anvisas har varit förhindrad att arbeta på grund av vård av eget barn som inte har fyllt två år eller, om barnet är adopterat, i två år efter barnets ankomst till familjen.

6 § Särskilda krav gäller för att få anvisas till särskilt anställningsstöd i form av introduktionsjobb för den som tidigare varit anställd med särskilt anställningsstöd. För en sådan ny anvisning krävs att den enskilde, utöver att uppfylla förutsättningarna i 4 §, har varit arbetslös och anmäld som arbetssökande hos Arbetsförmedlingen eller deltagit i ett arbetsmarknadspolitiskt program som inte utgör en subventionerad anställning i minst sex månader efter tidigare anvisning.

Det finns bestämmelser i 11 § om att den enskilde i vissa fall inte behöver återkvalificera sig för en ny anvisning enligt första stycket.

Arbetssökande som får anvisas till särskilt anställningsstöd i form av extratjänst

7 § En anvisning till särskilt anställningsstöd i form av extratjänst får göras

1. för den som deltar i jobb- och utvecklingsgarantin och har deltagit i jobb- och utvecklingsgarantin i sammanlagt minst 450 dagar som det kan lämnas ersättning för, och

2. för den som är nyanländ invandrare och uppfyller förutsättningarna i 8 §.

8 § De nyanlända invandrare som får anvisas till särskilt anställningsstöd i form av extratjänst är de som har fyllt 20 år, är arbetslösa och anmälda som arbetssökande hos Arbetsförmedlingen och

1. är anvisade till det arbetsmarknadspolitiska programmet etableringsinsatser för vissa nyanlända invandrare enligt förordningen (2017:820) om etableringsinsatser för vissa nyanlända invandrare,

2. någon gång under de senaste 12 månaderna har varit anvisade till detta program, eller

3. inom de senaste 36 månaderna har beviljats

a) uppehållstillstånd enligt

– 5 kap. 1, 2, 3, 3 a, 4 eller 6 § utlänningslagen (2005:716) eller motsvarande äldre bestämmelser,

– 12 kap. 18 § utlänningslagen,

– 21 eller 22 kap. utlänningslagen, eller

– 13 § lagen (2016:752) om tillfälliga begränsningar av möjligheten att få uppehållstillstånd i Sverige, eller

b) uppehållskort i egenskap av familjemedlem till en EES-medborgare efter ansökan enligt 3 a kap. 10 § utlänningslagen.

Vid tillämpning av bestämmelsen om tidsperioder i första stycket 3 ska det bortses från tid när den som ska anvisas har varit förhindrad att arbeta på grund av vård av eget barn som inte har fyllt två år eller, om barnet är adopterat, i två år efter barnets ankomst till familjen.

9 § Särskilda krav gäller för att få anvisas till särskilt anställningsstöd i form av extratjänst för den som tidigare varit anställd med särskilt anställningsstöd.

Om tidigare anvisning avsåg särskilt anställningsstöd i form av introduktionsjobb krävs för en sådan ny anvisning att den enskilde, utöver att uppfylla förutsättningarna i 7 §, har varit arbetslös och anmäld som arbetssökande hos Arbetsförmedlingen eller har deltagit i ett arbetsmarknadspolitiskt program som inte utgör en subventionerad anställning i minst sex månader efter tidigare anvisning.

Om tidigare anvisning avsåg särskilt anställningsstöd i form av extratjänst krävs för en sådan ny anvisning att den enskilde, utöver att uppfylla förutsättningarna i 7 §, efter tidigare anvisning har

1. uppfyllt ett arbetsvillkor, och

2. deltagit i jobb- och utvecklingsgarantin i 450 dagar som det kan lämnas ersättning för.

Det finns bestämmelser i 11 § om att den enskilde i vissa fall inte behöver återkvalificera sig för en ny anvisning enligt första–tredje styckena.

Tid med stöd och stödets storlek

10 § Särskilt anställningsstöd får beslutas för längst 12 månader i taget. Särskilt anställningsstöd får beslutas för ytterligare tid men den sammanlagda stödtiden får inte överstiga 24 månader.

En förutsättning för att besluta om ytterligare tid med särskilt anställningsstöd i form av introduktionsjobb när stödet har varat i minst 12 månader är att den enskilde bedöms ha behov av en längre tid i den anställning som pågår vid beslutstillfället för att kunna etablera sig på arbetsmarknaden.

11 § Om en enskild varit anställd med särskilt anställningsstöd under kortare tid än 12 månader, om stödet avsåg introduktionsjobb, eller 24 månader om stödet avsåg extratjänst, får ett nytt beslut om särskilt anställningsstöd fattas utan att den enskilde behöver återkvalificera sig för en ny anvisning enligt

6 eller 9 §. Vid tillämpning av bestämmelsen om den maximala tiden med särskilt anställningsstöd i 10 § inräknas då den tid med särskilt anställningsstöd som den enskilde har haft enligt tidigare beslut.

12 § Ett beslut om särskilt anställningsstöd får aldrig avse tid efter utgången av det år som den som anvisas fyller 65 år.

13 § Inom programmet särskilt anställningsstöd lämnas

1. ekonomiskt stöd för lönekostnader till den arbetsgivare som anställt den som anvisats till särskilt anställningsstöd, och

2. ekonomiskt stöd för kostnader för handledning till arbetsgivaren eller till den som har kostnaden.

Med kostnader för handledning jämföras även andra kostnader som syftar till att stärka den anställdes förmåga att utföra sina arbetsuppgifter.

14 § Ekonomiskt stöd för lönekostnader lämnas med

1. 80 procent av lönekostnaden om stödet avser särskilt anställningsstöd i form av introduktionsjobb, eller

2. 100 procent av lönekostnaden om stödet avser särskilt anställningsstöd i form av extratjänst.

15 § De stödgrundande lönekostnaderna är

1. kontant bruttolön inklusive sjuklön och semesterlön, och

2. avgifter som ska betalas på lönen enligt socialavgiftslagen (2000:980) och lagen (1994:1920) om allmän löneavgift.

16 § Endast den del av bruttolönen som vid heltidsarbete uppgår till som högst 20 000 kronor per månad och de avgifter som ska betalas på denna del, ska ligga till grund för det ekonomiska stödet.

Vid deltidsarbete ska det ekonomiska stödet för lönekostnader minskas i förhållande till arbetstiden.

17 § Ekonomiskt stöd för kostnader för handledning får lämnas med

1. 2 000 kronor per kalendermånad under anställningens första sex kalendermånader, om stödet avser särskilt anställningsstöd i form av introduktionsjobb, eller

2. 3 250 kronor per kalendermånad under anställningens första tre kalendermånader och därefter med 2 500 kronor per kalendermånad, om stödet avser särskilt anställningsstöd i form av extratjänst.

Vid deltidsarbete där arbetstiden är mindre än 50 procent av en heltidsanställning ska det ekonomiska stödet enligt första stycket 1 endast uppgå till 1 000 kronor per kalendermånad.

Ekonomiskt stöd för kostnader för handledning får endast lämnas om arbetsgivaren åtar sig att handleda den anställda eller har eller åtar sig kostnader som syftar till att stärka den anställdes förmåga att utföra sina arbetsuppgifter.

18 § Arbetsförmedlingen ska säkerställa att det ekonomiska stödet inom särskilt anställningsstöd i form av introduktionsjobb lämnas så att vissa före-

tag eller viss produktion inte gynnas på det sätt som framgår av artikel 107.1 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt. **SFS 2018:42**

Arbetsförmedlingen ska säkerställa att det ekonomiska stödet inom särskilt anställningsstöd i form av extratjänst inte lämnas i strid med artikel 107.1 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.

Krav på arbetsgivare

Allmänna krav på arbetsgivare

19 § Särskilt anställningsstöd får endast beslutas för en anställning hos en arbetsgivare som vid beslutstillfället är registrerad som arbetsgivare hos Skatteverket och är antingen en fysisk person som bedriver näringsverksamhet eller en juridisk person.

20 § Särskilt anställningsstöd får endast beslutas för en anställning hos en arbetsgivare om arbetsgivaren intygar att

1. lön och andra anställningsförmåner följer av kollektivavtal eller i väsentliga delar är likvärdiga med förmåner enligt kollektivavtal inom branschen,
2. arbetsgivaren inte senare än 12 månader före den aktuella anställningen har sagt upp en eller flera anställda på grund av arbetsbrist på den driftsenhet där den anställde är tänkt att placeras, och
3. löneutbetalningar görs elektroniskt under hela den tid som stödet betalas ut.

Om Arbetsförmedlingen har kännedom om att det som arbetsgivaren intygar enligt första stycket är felaktigt får särskilt anställningsstöd inte beslutas för en anställning hos arbetsgivaren.

21 § Särskilt anställningsstöd får inte beslutas för en anställning hos en arbetsgivare som har näringsförbud, skatteskulder som har lämnats till Kronofogdemyndigheten för indrivning eller en betalningsanmärkning som inte är obetydlig.

Särskilda krav på arbetsgivarens verksamhet vid särskilt anställningsstöd i form av extratjänst

22 § Särskilt anställningsstöd i form av extratjänst får endast beslutas för en anställning inom sådana verksamheter som framgår av 23–27 §.

23 § Särskilt anställningsstöd i form av extratjänst får beslutas för en anställning inom en kommunal eller statlig myndighet, under förutsättning att arbetsuppgifterna inte utförs inom verksamhet där myndigheten erbjuder varor eller tjänster på en marknad.

24 § Särskilt anställningsstöd i form av extratjänst får beslutas för en anställning inom offentligt finansierad verksamhet i privat eller offentlig regi, under förutsättning att anställningen är

1. hos en vårdgivare som bedriver hälso- och sjukvård i enlighet med hälso- och sjukvårdslagen (2017:30),
2. i skolor som bedrivs i enlighet med skollagen (2010:800),
3. inom äldreomsorg enligt socialtjänstlagen (2001:453), eller

4. inom funktionshinderomsorg enligt socialtjänstlagen och lagen (1993:387) om stöd och service till vissa funktionshindrade.

25 § Särskilt anställningsstöd i form av extratjänst får beslutas för en anställning inom kulturell verksamhet eller inom verksamhet för att bevara kulturarvet, under förutsättning att

1. verksamheten inte främst finansieras genom kommersiella intäkter, och
2. verksamheten är tillgänglig för allmänheten kostnadsfritt eller mot avgifter som motsvarar mindre än en femtedel av kostnaderna för verksamheten.

26 § Särskilt anställningsstöd i form av extratjänst får beslutas för en anställning inom en ideell idrottsförening, under förutsättning att den ideella föreningen är inskränkt skattskyldig enligt 7 kap. 3 § inkomstskattelagen (1999:1229) och att arbetsuppgifterna avser verksamhet som riktar sig till deltagare som är yngre än 21 år.

27 § Särskilt anställningsstöd i form av extratjänst får beslutas för en anställning inom ett registrerat trossamfund eller inom en ideell förening, under förutsättning att det registrerade trossamfundet eller den ideella föreningen är inskränkt skattskyldig enligt 7 kap. 3 § inkomstskattelagen (1999:1229) och att arbetsuppgifterna avser sådan social hjälpverksamhet eller omsorg om barn och ungdom som avses i 7 kap. 4 § samma lag.

Anställningsformer som särskilt anställningsstöd får beslutas för

28 § Särskilt anställningsstöd får beslutas för både hel- och deltidsanställningar samt för anställningar som gäller tills vidare, provanställningar och andra tidsbegränsade anställningar.

Handläggning av stödfrågor

29 § Frågor om särskilt anställningsstöd prövas av Arbetsförmedlingen.

Utbetalning av stöd

30 § Arbetsgivaren får del av det ekonomiska stödet inom särskilt anställningsstöd genom kreditering på ett sådant skattekonto som avses i 61 kap. 1 § skatteförfarandelagen (2011:1244).

Arbetsförmedlingen ska lämna de uppgifter som behövs för krediteringen till Skatteverket.

Det ekonomiska stödet krediteras arbetsgivarens skattekonto senast den 12 i månaden efter det att underlag enligt 31 § inkommit, med undantag för januari då stödet i stället krediteras senast den 17.

31 § En arbetsgivare ska lämna underlag till Arbetsförmedlingen för beräkning av det stödbelopp som ska krediteras skattekontot. Underlaget ska lämnas inom 180 dagar efter den arbetsmånad som stödet avser. Om underlaget inte lämnas inom denna tid, förlorar arbetsgivaren rätten till det stödbeloppet.

Om det finns särskilda skäl får Arbetsförmedlingen besluta om undantag från skyldigheten att lämna underlag inom 180 dagar.

32 § Arbetsförmedlingen ska se till att det ekonomiska stöd som betalas ut enligt denna förordning används på föreskrivet sätt.

Den arbetsgivare som tar emot ekonomiskt stöd enligt denna förordning ska ge Arbetsförmedlingen eller den som Arbetsförmedlingen utser tillfälle att granska verksamheten och lämna de uppgifter som behövs för granskningen. Detsamma gäller även andra än arbetsgivare som tar emot ekonomiskt stöd för kostnader för handledning.

Ändrade förhållanden

33 § En arbetsgivare som får ekonomiskt stöd är skyldig att omgående anmäla förändringar som kan påverka rätten till stöd eller stödets storlek. Arbetsförmedlingens beslut om ekonomiskt stöd ska innehålla en upplysning om denna skyldighet.

Ett beslut ska omprövas vid ändrade förhållanden. Detta gäller både sådana ändrade förhållanden som anmäls av arbetsgivaren och sådana som kommer till Arbetsförmedlingens kännedom på annat sätt.

Återbetalning och återkrav

34 § En mottagare av ekonomiskt stöd enligt denna förordning är återbetalningsskyldig om mottagaren har förorsakat att stödet har lämnats på felaktig grund eller med ett för högt belopp

1. genom att lämna oriktiga uppgifter,
2. genom att inte fullgöra sin skyldighet enligt 33 § att omgående anmäla förändringar som kan påverka rätten till stöd eller stödets storlek, eller
3. genom något annat agerande.

Om ekonomiskt stöd har lämnats på felaktig grund eller med ett för högt belopp i något annat fall, är mottagaren återbetalningsskyldig endast om mottagaren insett eller skäligen borde ha insett felet.

35 § Om en mottagare av ekonomiskt stöd är återbetalningsskyldig, ska Arbetsförmedlingen besluta att återkräva det felaktigt tillgodoförda beloppet.

36 § Vid återkrav får Arbetsförmedlingen bevilja anstånd med betalningen eller träffa avtal med den återbetalningsskyldige om en avbetalningsplan. Arbetsförmedlingen ska i sådana fall ta ut ränta på det obetalda beloppet.

Ränta ska tas ut från den dag då anståndet beviljades eller avtalet om avbetalningsplan träffades, dock inte för tid innan det återkrävda beloppet skulle ha betalats.

Ränta ska tas ut efter en räntesats som vid varje tidpunkt överstiger statens utlåningsränta med två procentenheter.

37 § Om ett belopp som har återkrävts inte betalas i rätt tid, ska dröjsmålsränta enligt räntelagen (1975:635) tas ut på beloppet. Detsamma gäller när den återbetalningsskyldige har beviljats anstånd med betalningen eller träffat ett avtal om en avbetalningsplan och betalningen inte sker inom den tid som följer av beslutet om anstånd eller av avtalet.

38 § Om det med hänsyn till den återbetalningsskyldiges personliga eller ekonomiska förhållanden eller andra omständigheter finns särskilda skäl för det, får Arbetsförmedlingen besluta att helt eller delvis avstå från ett krav på återbetalning eller ränta. Myndigheten ska i så fall i beslutet ange vilka de särskilda skälen är och dokumentera den information som ligger till grund för beslutet.

39 § Vid återkrav får Arbetsförmedlingen i samband med en senare utbetalning av ekonomiskt stöd till den återbetalningsskyldige besluta att dra av ett skäligt belopp i avräkning på vad som har betalats ut för mycket. Detsamma gäller för skyldigheten att betala ränta.

Omprövning och överklagande

40 § Arbetsförmedlingens beslut enligt denna förordning ska omprövas hos myndighetens centrala enhet för omprövning, om det begärs av den som beslutet gäller. Vid omprövningen får beslutet inte ändras till den enskildes nackdel.

En begäran om omprövning ska vara skriftlig. Begäran ska lämnas in till Arbetsförmedlingen och ska ha kommit in dit inom tre veckor från den dag då den som begär omprövning fick del av beslutet.

Om ett beslut överklagas innan det har omprövats, ska överklagandet anses som en begäran om omprövning.

41 § I 22 a § förvaltningslagen (1986:223) finns bestämmelser om överklagande till allmän förvaltningsdomstol. Andra beslut än beslut enligt 40 § om omprövning av beslut om avräkning enligt 39 § får dock inte överklagas.

Bemyndigande

42 § Arbetsförmedlingen får meddela föreskrifter om verkställigheten av denna förordning.

-
1. Denna förordning träder i kraft den 1 maj 2018.
 2. Genom förordningen upphävs förordningen (2015:503) om särskilt anställningsstöd.
 3. För särskilt anställningsstöd som har beslutats före ikraftträdandet gäller den upphävda förordningen för hela den beslutsperiod som beslutet omfattar, med undantag för möjligheten att besluta om ytterligare tid med särskilt anställningsstöd enligt 4 § andra stycket, 8, 11, 28 och 29 §§ i den upphävda förordningen.
 4. Den som hade kunnat vara aktuell för beslut om ytterligare tid med särskilt anställningsstöd enligt 4 § andra stycket eller 28 och 29 §§ i den nu upphävda förordningen, kan komma i fråga för beslut om ytterligare tid med särskilt anställningsstöd i form av introduktionsjobb med stöd av 10 och 11 §§. Detsamma gäller den som vid ikraftträdandet är anvisad till särskilt anställningsstöd i form av traineejobb inom välfärdssektorn med stöd av bestämmelser som upphävts sedan tidigare, om anvisningen pågått kortare tid än sammanlagt 24 månader. Vid tillämpning av bestämmelsen om den maximala tiden med särskilt anställningsstöd i 10 § inräknas den tid med särskilt anställ-

ningsstöd som har pågått enligt den nu upphävda förordningen eller enligt bestämmelser om särskilt anställningsstöd i form av traineejobb inom välfärdssektorn som upphävts sedan tidigare.

5. Den som hade kunnat vara aktuell för beslut om ytterligare tid med särskilt anställningsstöd enligt 8 och 11 §§ i den upphävda förordningen, kan komma i fråga för beslut om ytterligare tid med särskilt anställningsstöd i form av extratjänst med stöd av 10 och 11 §§. Vid tillämpning av bestämmelsen om den maximala tiden med särskilt anställningsstöd i 10 § inräknas den tid med särskilt anställningsstöd som har pågått enligt den upphävda förordningen.

6. Den som haft särskilt anställningsstöd enligt den upphävda förordningen under så lång tid att han eller hon inte kan komma i fråga för beslut om ytterligare tid med särskilt anställningsstöd med stöd av 10 och 11 §§ måste, för att kunna få en ny anvisning till särskilt anställningsstöd, uppfylla återkvalificeringskraven i 6 § om den nya anvisningen avser introduktionsjobb eller återkvalificeringskraven i 9 § om den nya anvisningen avser extratjänst.

7. Vid tillämpning av 5 och 8 §§ ska en nyanländ som har en etableringsplan eller som under de senaste 12 månaderna har avslutat en etableringsplan enligt den upphävda lagen (2010:197) om etableringsinsatser för vissa nyanlända invandrare, jämföras med en nyanländ som är anvisad till eller någon gång under de senaste 12 månaderna har varit anvisad till det arbetsmarknadspolitiska programmet etableringsinsatser för vissa nyanlända invandrare enligt förordningen (2017:820) om etableringsinsatser för vissa nyanlända invandrare.

På regeringens vägnar

YLVA JOHANSSON

Catharina Nordlander
(Arbetsmarknadsdepartementet)

